

Arrest

nr. 317 701 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Bakawal, gelegen in het district Khanaqa in de provincie Jawzjan. U bent Pashtoen van etnische origine en u hangt het soennitische geloof aan. U ging naar school tot en met de tiende graad. Uw grootvader was sinds meer dan dertig jaar malik van het dorp en uw vader was zijn assistent. Daarnaast werkte uw vader ook als geheim agent voor de nationale inlichtingendienst (NDS) in Afghanistan. Jullie kwamen pas na zijn dood over zijn werk voor de overheid op de hoogte.

Toen uw vader op 3/4/1393 (omgezet naar de Westerse kalender 24 juni 2014) thuis vertrok met zijn motorfiets werd hij onderweg vermoord door een lid van de taliban omwille van zijn werk voor de NDS. Ongeveer een week na zijn dood ging u terug naar school en naar het districtshuis om de tegemoetkoming voor de dood van uw vader aan te vragen en kreeg u voor de eerste keer bedreigingen van de taliban. Toen u terug kwam in uw dorp werd u door een talibanlid genaamd N. (...) tot bij hem geroepen en vroeg hij u wat u deed in het districtshuis bij de politiecommandant. Hij zei u vriendelijk dat als u in de voetsporen van uw

vader zou treden, u hetzelfde lot als u vader was beschoren. Hij nam u voor twee dagen mee naar de madrassa en strafte u daar door u te slagen. Nadat u werd vrijgelaten kwam een ander talibanlid Q.H. (...) langs in jullie gastenkamer en zei u op een onvriendelijke wijze dat u moest stoppen met wat u bezig was. Daarna werd u nog een keer benaderd door een talibanlid op een motorfiets die u namens Q.H. (...) opnieuw bedreigde en kreeg u nog een keer telefoonbedreigingen. Ongeveer twee weken na de moord op uw vader verhuisde uw familie naar het district Mazar in de provincie Balkh en vertrok u uit uw land. De taliban namen jullie grond ook in beslag.

In de zomer van 2016 vertrok u uit Afghanistan en reisde via Pakistan en Iran naar Turkije waar u twee jaar verbleef en werkte. Daarna ging u verder via Griekenland, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland en Frankrijk naar België. U kwam aan in België op 19 mei 2021 waarna u hier op 20 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Na de machtsovername van Afghanistan door de taliban kwam ook uw jongere broer S. (...) naar Turkije waar hij nog steeds verblijft.

Ter staving van uw verzoek bezorgt u uw originele taskara samen met een vertaling en foto's van het lichaam van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Vooreerst merkt het CGVS op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stelt immers vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. U verklaarde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw inschrijving geboren te zijn op (...) maart 2004 (Zie Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd door het Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan Brugge-Oostende AV, werd uw leeftijd echter vastgesteld op 20,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar en uw geboortedatum werd hierop bepaald op 1 januari 2003. Rekening houdende met de standaarddeviatie wil dit zeggen dat u minstens 18 jaar oud was op het moment waarop het leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd op 11 juni 2021 en u bijgevolg ook op het moment van uw aankomst in België op 19 mei 2021 niet langer minderjarig was. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 augustus 2022 geeft u toe eerder gelogen te hebben over uw leeftijd omwille van uw moeilijkheden en gezegd te hebben dat u minderjarig was. U stelt dat uw echte leeftijd 21 jaar is maar dat u hier in België de leeftijd van 19 jaar heeft verkregen. Gevraagd naar uw geboortedatum geeft u aan geboren te zijn op (...) /9/1379 en dat is omgezet naar de Westerse kalender (...) november 2000. Ook uit uw taskara zou uw werkelijke leeftijd van 21 jaar blijken (CGVS, p. 6). U geeft met andere woorden zelf toe reeds meerderjarig te zijn geweest op het moment van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming.

Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Bijgevolg oordeelt het CGVS dat er in uw hoofdte geen steunmaatregelen verleend dienen te worden omwille van de door u verklaarde minderjarigheid aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u niet langer minderjarig was op het moment van uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-generaal dergelijke noden in uw hoofdte kunnen vaststellen.

Bovendien blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier dat u eerder zowel in Roemenië als in Duitsland, respectievelijk op 4 december 2020 en 7 januari 2021, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (EURODAC Search Result, Brief van Dublin Unit Roemenië dd. 12/06/2021 en Brief van Dublin Unit Duitsland dd. 10/06/2021 in het administratief dossier). Evenwel gevraagd of u eerder in een ander land asiel aanvraagde, stelt u enkel eerder in Duitsland asiel te hebben aangevraagd. Omdat u in de Dublinprocedure zat en de beslissing kreeg dat u zou worden teruggestuurd naar Roemenië, bent u echter gevlucht. U blijft volhouden nooit internationale bescherming te hebben aangevraagd in Roemenië maar er enkel vingerafdrukken te hebben afgegeven (Verklaring DVZ, punt 22; CGVS, p. 23-24). U heeft met andere woorden verschillende andere EU-landen doorkruist maar wilde enkel naar België komen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u zich aan de procedure onttrokken heeft in Roemenië en Duitsland en helemaal doorgereisd bent tot in België, is een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.

Voorts gaf u in Duitsland ook twee geboortedata : naast (...) januari 2003 gaf u in een later interview aan geboren te zijn in 2001. (Brief van Dublin Unit Duitsland dd. 10/06/2021 in het administratief dossier). U heeft met andere woorden verschillende tegenstrijdige en valse verklaringen aangaande uw leeftijd afgelegd.

Dat u verder stelt dat uw vader uw taskara is gaan laten maken voor u in het districtshuis terwijl uit de vertaling van de taskara een uitgiftedatum van 11 februari 2021 blijkt, is zeer eigenaardig (CGVS, p. 6). U

verklaarde namelijk dat uw vader reeds zou vermoord zijn door de taliban op (...)4/1393, omgezet naar de Westerse kalender (...) juni 2014 .

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U bent er immers niet in geslaagd het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met de taliban.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming dermate aangetast door een grote tegenstrijdigheid over het tijdstip waarop u Afghanistan zou verlaten hebben. Waar u bij DVZ verklaarde negen maanden vóór uw interview bij DVZ van 28 juli 2021 te zijn vertrokken, geeft u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS te kennen reeds in de zomer van het jaar 2016 vertrokken te zijn (Verklaring DVZ, punt 10; CGVS, p. 7). Bovendien zou u na uw vertrek uit Afghanistan twee jaar in Turkije verbleven hebben in de jaren 2018 en 2019 waar u tevens zou gewerkt hebben om geld te kunnen sparen (CGVS, p. 3). Bij DVZ daarentegen stelde u ongeveer één maand in Turkije verbleven te hebben alvorens u verder ging naar Griekenland (Verklaring DVZ, punt 37).

Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde profiel van uw vader als geheim agent voor de NDS in uw dorp. Uw vader zou werkzaam geweest zijn voor de NDS maar niemand zou hiervan op de hoogte geweest zijn. Pas na de dood van uw vader toen uw moeder naar het districtscentrum zou gegaan zijn, zou ze over zijn werkzaamheden voor NDS te weten zijn gekomen (CGVS, p. 13). Dat zelfs uw grootvader, die malik van uw dorp was en waarvan uw vader tevens assistent was, niet afwist van zijn werk voor de NDS, kan het CGVS niet overtuigen. Als assistent van uw grootvader zou uw vader namelijk met uw grootvader zijn meegegaan naar het districtscentrum als zijn chauffeur en zou hij zelfs als plaatsvervangend dorpshef van uw grootvader vergaderingen in het districtscentrum hebben bijgewoond (CGVS, p. 12). Deze bijeenkomsten in het districtscentrum zouden enkele keren per maand gehouden zijn als er nieuwigheden waren. Ook mensen van andere dorpen zouden hierbij aanwezig geweest zijn (CGVS, p. 14). Verder diende uw grootvader aanwezig te zijn in het districtscentrum als er hulp van het Rode Kruis nodig was (CGVS, p. 12). Bovendien woonde uw grootvader bij jullie in (CGVS, p. 11). Dat uw vader dan zijn werk als geheim agent voor NDS geheim kon houden, is eerder merkwaardig.

Te meer u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangeeft dat reeds vóór de moord op uw vader zowel uw vader als uw grootvader bedreigd zouden geweest zijn door de taliban. Uw vader zou veel bedreigd geweest zijn en verzocht geweest zijn niet heen en weer te gaan voor zijn job en zelfs uw grootvader zou bedreigd en verzocht geweest zijn uw vader te laten stoppen met zijn werk. Wanneer u dan om meer details gevraagd wordt over deze bedreigingen aan uw grootvader, claimt u plots dat de job van uw grootvader niet iets was om hem voor te bedreigen en het zijn taak was te zorgen voor het welbehagen van het dorp. Opnieuw gevraagd waarom de taliban dan uw grootvader zou bedreigd hebben, antwoordt u vaag dat u niet weet of hij bedreigd werd of niet (CGVS, p. 18). Waarom u eerst stelt dat ook uw grootvader bedreigd werd omwille van de job van uw vader en u zich dan, wanneer gevraagd wordt naar meer informatie, tracht te verschonen door te stellen dat u hier verder niets over weet, is opnieuw zeer eigenaardig. Voorts heeft u geen enkel document dat het werk van uw vader voor NDS zou kunnen aantonen. De taliban zouden jullie huis verwoest hebben en al jullie bezittingen hebben meegenomen (CGVS, p. 16).

Over uw bewering dat uw grootvader de malik van het dorp was gedurende bijna dertig jaar en uw vader zijn assistent was, maakte u eerder bij DVZ trouwens helemaal geen melding. Gevraagd waarom u dit niet verklaarde bij DVZ, stelt u dat u deze vraag niet kreeg bij DVZ en het daarom niet vermeld had (CGVS, p. 11 en 14). Dat zowel uw grootvader als uw vader echter dergelijke belangrijke functies uitoefenden in uw dorp maar u hier met geen woord over rept bij DVZ, doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook over de wijze waarop jullie op de hoogte kwamen van het werk van uw vader bij de NDS stelt het CGVS zich vragen. Eerst beweert u dat na de dood van uw vader het hoofd van de NDS in het districtscentrum aan uw moeder zou gezegd hebben dat uw vader lid was van de NDS. Niet veel later wanneer u gevraagd wordt wie precies over het werk van uw vader aan uw moeder vertelde, claimt u plots dat de districtsgouverneur Muhib Khan en niet het hoofd van de NDS dit aan uw moeder zou gezegd hebben. Het hoofd van de NDS zou na de dood van uw vader beschoten geweest zijn en aan zijn arm gewond geraakt zijn (CGVS, p. 16). Meer informatie over dit hoofd van de NDS kan u overigens niet verschaffen. Gevraagd of u na uw vertrek uit Afghanistan nog uw moeder verzocht heeft om meer informatie over de NDS, blokt u de vraag af door te stellen wat u nog meer zou moeten weten en waarom u zelfs aan haar zou moeten vragen wie het hoofd van de NDS was (CGVS, p. 13). Dat u zo weinig informatie kan geven over de wijze waarop uw moeder op de hoogte zou gekomen zijn van uw vader zijn werk, is eigenaardig.

Voorts zijn uw verklaringen over de dood van uw vader allesbehalve overtuigend. Uw vader zou op 3/4/1393 (omgezet naar de Westerse kalender 24 juni 2014) vermoord zijn door de taliban omwille van zijn werk voor NDS. In het jaar 1393 (omgezet naar de Westerse kalender 2014) zouden de taliban in uw regio zijn gekomen en zouden ze dertig personen, waaronder uw vader, vermoord hebben. Ze zouden personen die voor de overheid werkten, hoofden en prominente leden van dorpen, leden van de lokale politie en het nationale leger hierbij vermoord hebben en ze zouden de controle van de dorpen zijn komen opeisen. Gevraagd naar namen van personen die de taliban zouden vermoord hebben, blijft u echter heel vaag en houdt u het op twee dorpsheffen van de buurdorpen Qala en Wokam, twee personen die voor het nationale leger werkzaam waren en daarnaast nog veel andere personen. Meer details gevraagd over deze twee

dorpshoofden, tracht u de vraag af te blokken door te stellen dat er veel mensen van verschillende dorpen werden vermoord, u haalt hierbij opnieuw twee dorpen aan die niet in uw district liggen. Nogmaals gevraagd of u deze personen die vermoord werden bij naam kende, werpt u op dat als u ze al bij naam kende, u ze ondertussen weer vergeten bent. Op de vraag wie ze naast uw vader in uw dorp van prominente leden of dorpshoofden vermoord hadden, stelt u dat uw vader de enige was die vermoord zou zijn van uw dorp. Waarom de taliban dorpshoofden in verschillende dorpen zouden vermoorden maar in uw dorp enkel uw vader, die slechts de assistent van het dorpshoofd was, zouden vermoorden en uw grootvader als dorpshoofd met rust zouden laten, is niet duidelijk (CGVS, p. 10-11).

Uw vader zou vermoord geweest zijn door de taliban omwille van zijn werk voor NDS (CGVS, p. 17). Hoe de taliban op de hoogte zouden gekomen zijn over zijn werk, blijft een groot raadsel. U haalt aan dat de taliban meer dan duizend spionnen hebben in het dorp en uw vader publiekelijk werk deed voor de overheid (CGVS, p. 18). Dat de taliban over zijn werk zouden te weten zijn gekomen terwijl uw vader dit uitermate geheim zou gehouden hebben en niemand, zelfs niet uw moeder of grootvader, op de hoogte zouden geweest zijn van zijn werkzaamheden, is allesbehalve geloofwaardig. Of er bovendien van deze andere negentwintig personen die vermoord zouden geweest zijn nog geheime agenten voor NDS waren zoals uw vader, kan u ook niet zeggen (CGVS, p. 15).

Verder heeft u geen enkel document dat de dood van uw vader zou kunnen staven. De politiecommandant zou evenwel, toen de kist van uw vader naar jullie zou gebracht zijn, een document met de datum van zijn overlijden hebben bezorgd, maar dit stuk heeft u niet in uw bezit. De politie zou na zijn dood ook om de taskara van uw vader verzocht hebben en deze zou zich op het hoofdkwartier van de politie bevinden. Gevraagd of er dan een politierapport inzake de dood van uw vader is, stelt u dat u dit niet weet en de NDS geen documenten geeft die je zomaar kan raadplegen (CGVS, p. 17-18). Ofschoon uw vader geheim agent geweest zou zijn voor de NDS en dus werkzaam was voor de overheid en u naar het districtscentrum zou gegaan zijn om een tegemoetkoming voor zijn dood aan te vragen, heeft u vreemd genoeg geen enkel stuk dat zijn werk of zijn dood kan staven.

De datum waarop uw vader zou vermoord zijn stemt daarenboven niet overeen met uw beweringen over het tijdstip waarop u land zou verlaten hebben en u spreekt zichzelf hierover tegen. U stelt dat uw vader zou vermoord zijn op 3/4/1393, oftewel 24 juni 2014 (CGVS, p. 17). Ongeveer een week na de moord op uw vader zou u terug naar school zijn beginnen gaan. Vanaf dat moment zou u voor de eerste keer bedreigingen zijn beginnen krijgen van de taliban (CGVS, p. 20). In totaal zou u drie keer in persoon zijn bedreigd geweest zijn en één keer telefonische bedreigingen ontvangen hebben. Twee weken later zou uw familie naar de provincie Balkh verhuisd zijn en zou u het land verlaten hebben (CGVS, p. 5 en 21-22). Ook bij DVZ verklaarde u ongeveer twee weken na de tweede keer dat u bedreigd werd het land te zijn ontvlucht (Vragenlijst, punt 5). Echter wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wordt wanneer u Afghanistan ontvluchtte, beweert u dat u een jaar of langer na het incident nog in uw land bleef en dat u in de zomer van het jaar 2016 Afghanistan verliet (CGVS, p. 7 en 17). Ook dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ verklaarde dat uw familie pas ongeveer drie maanden vóór uw interview op DVZ van 28 juli 2021 zou gevlucht zijn naar Balkh en dus niet reeds twee weken na de dood van uw vader zoals u op het CGVS verklaarde (Vragenlijst, punt 17).

Tot slot kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met de taliban. Na de moord op uw vader zou u bedreigingen zijn beginnen krijgen van de taliban. U zou naar het districtscentrum gegaan zijn om de financiële tegemoetkoming na de dood van uw vader aan te vragen. De taliban echter zouden gedacht hebben dat u de plaats van uw vader als geheim agent voor de NDS zou ingenomen hebben en informatie zou doorspelen over het dorp aan het districtscentrum (CGVS, p. 7). Waar u bij DVZ aangaf twee keer te zijn bedreigd door de taliban, de eerste keer toen u onderweg was naar het districtscentrum Khanaqa en de tweede keer toen u onderweg was naar school, claimt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS drie keer in persoon te zijn bedreigd en één keer telefoonbedreigingen ontvangen te hebben (Vragenlijst, punt 5; CGVS, p. 22). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, tracht u zich te verschonen door te stellen dat mensen fouten maken en u toen een fout gemaakt zou hebben (CGVS, p. 22). Verder gevraagd of de taliban nog iets anders deden tegen u naast de bedreigingen, haalt u aan dat ze u ook straffen en meenamen naar een kamer, dat ze u straffen in de madrassa. Terwijl u deze financiële tegemoetkoming zou hebben aangevraagd in het districtscentrum, zou u door Q.N. (...) een eerste keer benaderd zijn in uw dorp en twee dagen door hem zijn vastgehouden in een kamer in de madrassa. Ze zouden u gestraft hebben door u te slagen (CGVS, p. 22-23). Over deze bestraffing en vasthouding in de madrassa repte u opnieuw met geen woord bij DVZ. Plots spreekt u ook nog over een bestraffing van de taliban in de madrassa vóór de periode van de moord op uw vader. U zou twee weken gedwongen in de madrassa moeten verblijven hebben en zou niet naar school zijn mogen gaan (CGVS, p. 22). Dat u overigens vanaf uw negen à tien jaar tot aan uw vertrek ook naar de madrassa zou zijn gegaan heeft u nergens bij DVZ vermeld (CGVS, p. 9).

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofd niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. De door u neergelegde documenten kan deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw taskara vormt immers slechts een indicatie van uw identiteit. Ook legt u foto's van het lichaam van uw vader neer. Echter kan uit deze foto's niet besloten worden dat deze persoon daadwerkelijk uw vader zou zijn. De door u beweerde familieband kan uit deze foto's niet opgemaakt worden.

Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat foto's sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en

burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme

voedselonzekeerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het

aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers

land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uw advocaat schuift naar voor dat u een risico vreest bij terugkeer door uw verblijf in een westers land en stelt dat de taliban aangekondigd heeft dat personen die uit een ongelovig land terugkeren, vermoord zullen worden (CGVS, p. 24). Dergelijke algemene stellingen volstaan echter niet om in uw hoofde een persoonlijk risico af te leiden. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de:

“- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen : schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatie fout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”

Verzoeker gaat eerst in op zijn “Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951”.

In dit kader herhaalt verzoeker de aangevoerde vrees ten aanzien van en problemen met de taliban ten gevolge van de voormalige werkzaamheden van zijn vader voor het NDS, stelt hij deze vrees tijdens zijn persoonlijk onderhoud aannemelijk te hebben gemaakt en geeft hij aan het niet eens te zijn met de inhoud van de bestreden beslissing.

Betreffende zijn leeftijd, geeft verzoeker vervolgens aan:

“Net zoals hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS had gedaan, bevestigt verzoeker nogmaals dat hij tijdens zijn DVZ gehoor niet eerlijk was geweest over zijn leeftijd.

Hij verontschuldigt zich hiervoor nogmaals.

Verzoeker kan niet anders dan zich akkoord te verklaren met de objectieve leeftijdsgegevens die hem door het ziekenhuis werden aangereikt.”

Waar zijn problemen ongeloofwaardig worden bevonden, doet verzoeker verder gelden:

“Het CGVS heeft bij het nemen van haar beslissing ten onrechte geen rekening gehouden met verzoekers relatief jonge leeftijd ; en met het tijdsverloop van meerdere jaren tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn onderhoud op het CGVS.

In dat opzicht stelt het CGVS de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat verzoeker zgn. vage antwoorden zou hebben gegeven op enkele vragen over de details aangaande het werk en de dood van zijn vader die vele jaren eerder, in 2014, om het leven was gebracht, op een ogenblik dat verzoeker nog een kind was.

De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken , kunnen niet worden weerhouden en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Het CGVS verwijt verzoeker ten onrechte geen ‘aannemelijke verklaringen’ te hebben afgelegd, terwijl het het CGVS zelf is die ten onrechte uitgaat van hypothetische scenario’s en geen rekening houdt met het gegeven dat de realiteit ter plaatse anders kan zijn.

Voorts hield het CGVS ten onrechte evenmin rekening met mogelijke misverstanden die zijn ontstaan tijdens verzoekers opeenvolgende gehoren ; zijnde de verklaringen die hij had afgelegd op de DVZ dd. 28 juli 2021 en deze op het CGVS dd. 17 augustus 2022.

Op de DVZ had men aan verzoeker duidelijk gevraagd om kon te willen zijn in zijn antwoorden, en dat hij later, in het kader van zijn uitgebreid gehoor op het CGVS wel verder in detail zou kunnen spreken over zijn vervolgingsvrees.

Dit biedt een redelijke verklaring voor de verschillen die aan het licht zijn gekomen tussen zijn beide gehoren.

De verschillen zijn in geen geval van die aard dat ze de kern van verzoekers asielrelaas zouden aantasten.

Volgens verzoeker heeft de dossierbehandelaar zich vergist bij het analyseren van zijn verklaringen ; minstens werden zijn verklaringen door het CGVS verkeerd geïnterpreteerd.

De door het CGVS geciteerde inconsistenties en/of onaannemelijkheden in verzoekers verklaringen kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek.

De toelichting die verzoeker aan de PO gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn beide onderhouden, bij de DVZ dd. 28 juli 2021 en deze op het CGVS 17 augustus 2022 anderzijds , en die wél aannemelijk en eensluidend waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Verzoeker is formeel dat zijn verklaringen over zijn moeilijkheden met de Taliban wel degelijk oprecht waren.

Alleszins worden de diverse correcte, coherente en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn opeenvolgende onderhouden wél wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas en profiel, ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat ten onrechte selectief tewerk.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Het CGVS heeft tenslotte ten onrechte geen rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen.

Na de bedreigingen door de Taliban, verkeerden verzoeker en zijn familie alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Afghanistan de enige optie was voor verzoekers veiligheid.

Verzoeker had vervolgens zijn familie moeten achterlaten om te vluchten naar een voor hem onbekende bestemming.

Zijn reisweg vanuit Afghanistan naar België nam meer dan vierjaren in beslag ; kende vele hindernissen en was een grote beproeving geweest voor verzoeker.

Verzoeker had verschillende landen doorkruist alvorens in België aan te komen.

Het CGVS hield geen rekening met het menselijk aspect.

Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoeker in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op zijn eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Uit verzoekers onderhoud is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.”

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn *“Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming)”*.

Meer specifiek beroept verzoeker zich op artikel 48/4, § 2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert in dit kader aan:

“De Navo troepen hebben het land verlaten, doch de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan blijft nog steeds volatiel.

Indien verzoeker zou terugkeren naar zijn herkomstregio in Bakawal na een langdurige afwezigheid van meer dan zes jaren in het buitenland, zal hij een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Dit gegeven op zich maakt het dat verzoekers persoonlijke situatie in Afghanistan hoe dan ook uitzichtloos is bij een terugkeer.

Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering hetzij een afrekening om reden dat hij als een ongelovige zal worden aanzien.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Afghanistan.

Verzoeker kan dan ook om evidente redenen niet meer terugkeren naar Afghanistan alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het is voor hem overduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel nog niet gegarandeerd is.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.”

Verzoeker concludeert:

“Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- het beroep van verzoeker ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- zodoende de beslissing dd. 30 november 2022 vanwege het CGVS gekend onder het nummer 2113816 te willen vernietigen,

- verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen ; minstens hem het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen.

- in ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier van verzoeker terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 2 november 2024 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Het gaat vooreerst om een aantal kopieën van documenten aan de hand waarvan hij de tewerkstelling van zijn vader wenst aan te tonen en de vertalingen van deze documenten (stukken 1-4). Deze kopieën, van een kaart van de NDS en een gevangenispass, zou hij hebben bekomen via de sociale media en zijn moeder, die deze stukken op haar beurt bekam van een ex-collega van zijn vader.

Daarnaast gaat het om een aantal stukken aan de hand waarvan verzoeker zijn tewerkstelling, houding en activiteiten bij een MMA-club in België wenst aan te tonen. Verzoeker stelt dat hij op basis van deze elementen vreest om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden geviséerd of onderworpen aan geweld. Hij vreest in het beste geval dat de lokale bevolking hem als verwesterd zal beschouwen, hem zal stigmatiseren en hem zal uitstoten. In het slechtste geval vreest hij dat de lokale bevolking hem als afvallige of ongelovige zal beschouwen en dat hij daarom zal worden vermoord.

3.2. Verweerder legt op 22 november 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze

beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht in hoofde van verweerder daarbij geenszins de verplichting om, zo zulks al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen.

4.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld. Bijgevolg kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift op algemene wijze beweert dat hij getraumatiseerd zou zijn, poneert dat verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de door hem ondergane traumatische gebeurtenissen en enkele algemene en ongefundeerde uitspraken doet omtrent de (mogelijke) gevolgen van traumatische gebeurtenissen bij mensen, dient namelijk te worden vastgesteld dat, gelet op de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, hoegenaamd niet kan worden aangenomen dat verzoeker getraumatiseerd zou zijn; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij zou kampen met trauma's die van zulke aard zouden zijn dat hij omwille van psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel medisch of ander attest neerlegt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij daadwerkelijk getraumatiseerd zou zijn en ten gevolge daarvan mentale of psychische problemen zou kennen; laat staan dat hij zou aantonen dat deze beweerde problemen van zulke ernstige aard zouden zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming en zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de fiche NBMV, de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud (npo) blijkt bovendien dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze aan te stippen dat hij getraumatiseerd zou zijn en dat verweerder daarmee onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze zelfverklaarde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker op algemene wijze beweert dat verweerder geen rekening zou hebben gehouden met zijn relatief jonge leeftijd, dient voorts te worden vastgesteld dat verzoeker, zoals hieronder zal blijken en zoals verzoeker ook zelf andermaal expliciet toegeeft in het voorliggende verzoekschrift, verschillende jaren ouder is dan hij initieel beweerde te zijn en bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming reeds meerderjarig was. Dient verder te worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een relatief jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om de nodige verklaringen af te leggen en toelichting te verstrekken bij eenvoudige en elementaire elementen zoals zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat deze bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming daarbij op een voldoende correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij in dit kader voldoende spontane,

doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om, middels een eenvoudige verwijzing naar zijn leeftijd, voor te houden dat van hem over zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk en situatie, over de problemen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en over de motieven ten grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen mochten of zouden mogen worden verwacht.

Inzake het algemene verwijt dat verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden met het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Afghanistan, dient verder te worden opgemerkt dat het gegeven dat er enige tijd is verstreken tussen de feiten en verzoekers onderhouden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming er geenszins afbreuk aan doet dat van verzoeker, als verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijze mocht en mag worden verwacht dat hij in staat is om gedegen verklaringen af te leggen aangaande dermate eenvoudige en elementaire elementen als zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, aangaande de elementen die hij aanvoert ter ondersteuning van zijn verzoek en aangaande de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. Ook wanneer rekening gehouden wordt met het tijdsverloop sedert de aangevoerde gebeurtenissen, mocht en mag van verzoeker aldus worden verwacht dat hij voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen zou kunnen afleggen omtrent al deze elementen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.3. Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat het korte verloop van het gehoor bij de DVZ een verklaring zou kunnen bieden voor de vastgestelde, in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden en omissies in zijn verklaringen. Hoewel het korte verloop van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ een verklaring zou kunnen bieden voor het niet vermelden van bepaalde niet-essentiële elementen, kan dit immers hoegenaamd geen verklaring bieden voor het niet vermelden van essentiële, cruciale en frappante elementen in een asielrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker essentiële, cruciale en frappante elementen die bepalend of belangrijk zijn voor zijn aangevoerde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming hierin niet zou hebben vermeld. Voor het feit dat zich tegenstrijdigheden voordoen tussen verzoekers verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en zoals afgelegd bij het CGVS, biedt het gegeven dat het gehoor bij de DVZ korter is verder hoe dan ook niet de minste verklaring.

4.4. Verzoeker kan, om aan te tonen dat zulks daadwerkelijk het geval zou zijn, verder bezwaarlijk volstaan met het uiten van zijn louter hypothetische, algemene en ongefundeerde beweringen dat verweerder geen rekening zou hebben gehouden *“met mogelijke misverstanden die zijn ontstaan tijdens verzoekers opeenvolgende gehoren”*, dat de dossierbehandelaar zich zou hebben *“vergist bij het analyseren van zijn verklaringen”* en dat zijn verklaringen minstens *“verkeerd geïnterpreteerd”* werden. Het staat verzoeker vrij om aan te tonen dat bepaalde van zijn gezegden in de loop van zijn procedure internationale bescherming verkeerd zouden zijn begrepen of geïnterpreteerd. Verzoeker dient zulks echter *in concreto* te doen en dient daarbij concrete en specifieke elementen en argumenten aan te reiken waaruit zulks blijkt. Verzoeker laat dit echter kennelijk na en vergenoegt zich tot het opwerpen van de voormelde, gratuite en niet nader uitgewerkte beweringen.

4.5. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Bakawal in het district Khan Aga in de provincie Jawzjan. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban zou verzoeker zijn regio en land van herkomst hebben verlaten en niet naar deze regio en dit land kunnen terugkeren. Daarnaast geeft verzoeker aan nood te hebben aan internationale bescherming omdat omwille van de algemene (veiligheids-)situatie in zijn land en regio van herkomst en omwille van het feit dat hij bij een terugkeer naar dit land en deze regio als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker na aankomst in Europa herhaald kennelijk tegenstrijdige en manifest leugenachtige verklaringen aflegde aangaande zijn voorgehouden leeftijd en zich ten overstaan van de Belgische asielinstanties initieel geheel ten onrechte trachtte voor te doen als zijnde minderjarig. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst merkt het CGVS op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stelt immers vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. U verklaarde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw inschrijving geboren te zijn op (...) maart 2004 (Zie Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd door het Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan Brugge-Oostende AV, werd uw leeftijd echter vastgesteld op 20,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,6 jaar en uw geboortedatum werd hierop bepaald op (...) januari 2003. Rekening houdende met de standaarddeviatie wil dit zeggen dat u minstens 18 jaar oud was op het moment waarop het leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd op 11 juni 2021 en u bijgevolg ook op het moment van uw aankomst in België op 19 mei 2021 niet langer minderjarig was. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 augustus 2022 geeft u toe eerder gelogen te hebben over uw leeftijd omwille van uw moeilijkheden en gezegd te hebben dat u minderjarig was. U stelt dat uw echte leeftijd 21 jaar is maar dat u hier in België de leeftijd van 19 jaar heeft verkregen. Gevraagd naar uw geboortedatum geeft u aan geboren te zijn op (...)9/1379 en dat is omgezet naar de Westerse kalender (...) november 2000. Ook uit uw taskara zou uw werkelijke leeftijd van 21 jaar blijken (CGVS, p. 6). U geeft met andere woorden zelf toe reeds meerderjarig te zijn geweest op het moment van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming.

(...)

Voorts gaf u in Duitsland ook twee geboortedata : naast (...) januari 2003 gaf u in een later interview aan geboren te zijn in 2001. (Brief van Dublin Unit Duitsland dd. 10/06/2021 in het administratief dossier). U heeft met andere woorden verschillende tegenstrijdige en valse verklaringen aangaande uw leeftijd afgelegd.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij erkent immers andermaal dat hij gelogen heeft over zijn leeftijd en verklaart zich akkoord met de resultaten van het uitgevoerde leeftijdsonderzoek waaruit blijkt dat hij verschillende jaren ouder is dan hij voorhield.

Verder blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn geboorteplaats. In Duitsland verklaarde verzoeker blijkens de informatie die in het administratief dossier is opgenomen en die afkomstig is van de Duitse autoriteiten namelijk dat hij was geboren in Shebergan. In België beweert verzoeker echter te zijn geboren in Bakawal (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.5; fiche NBMV).

Ook over zijn scholing legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. In de fiche NBMV gaf verzoeker aan dat hij naar school ging tot de leeftijd van tien jaar (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij naar school ging tot het vierde middelbaar (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bij het CGVS beweerde verzoeker dat hij naar school ging tot de elfde graad en tot een leeftijd van 13 of 14 jaar (administratief dossier, npo, p.7).

Voorts legde verzoeker incoherente verklaringen af omtrent de vraag of hij ooit een paspoort bezat. Bij de DVZ gaf verzoeker aan dat hij wel degelijk een paspoort had, dat hij dit paspoort was verloren en dat hij niet wist waar of wanneer hij dit paspoort was verloren (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.28). Bij het CGVS gaf verzoeker aanvankelijk aan dat hij niet wist of hij ooit een paspoort had gehad. Nadien gaf hij aan dat te denken dat hij er wel ooit één aanvraag (administratief dossier, npo, p.23).

Verder legt verzoeker een taskara neer waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, gaf verzoeker enerzijds immers aan dat zijn vader deze taskara liet aanmaken doch stelde hij anderzijds dat zijn vader reeds jaren eerder zou zijn vermoord. Bovendien blijkt in dit kader uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde taskara en dat dergelijke taskara daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kon worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van de neergelegde taskara nog verder ondermijnt.

Daarenboven slaagt verzoeker er hoegenaamd niet in om het profiel en de voormalige werkzaamheden van zijn vader aannemelijk te maken. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde profiel van uw vader als geheim agent voor de NDS in uw dorp. Uw vader zou werkzaam geweest zijn voor de NDS maar niemand zou hiervan op de hoogte geweest zijn. Pas na de dood van uw vader toen uw moeder naar het districtscentrum zou gegaan zijn, zou ze over zijn werkzaamheden voor NDS te weten zijn gekomen (CGVS, p. 13). Dat zelfs uw grootvader, die malik van uw dorp was en waarvan uw vader tevens assistent was, niet afwist van zijn werk voor de NDS, kan het CGVS niet overtuigen. Als assistent van uw grootvader zou uw vader namelijk met uw grootvader zijn meegegaan naar het districtscentrum als zijn chauffeur en zou hij zelfs als plaatsvervangend dorpshef van uw grootvader vergaderingen in het districtscentrum hebben bijgewoond (CGVS, p. 12). Deze bijeenkomsten in het districtscentrum zouden enkele keren per maand gehouden zijn als er nieuwigheden waren. Ook mensen van andere dorpen zouden hierbij aanwezig geweest zijn (CGVS, p. 14). Verder diende uw grootvader aanwezig te zijn in het districtscentrum als er hulp van het Rode Kruis nodig was (CGVS, p. 12). Bovendien woonde uw grootvader bij jullie in (CGVS, p. 11). Dat uw vader dan zijn werk als geheim agent voor NDS geheim kon houden, is eerder merkwaardig.

Te meer u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangeeft dat reeds vóór de moord op uw vader zowel uw vader als uw grootvader bedreigd zouden geweest zijn door de taliban. Uw vader zou veel bedreigd geweest zijn en verzocht geweest zijn niet heen en weer te gaan voor zijn job en zelfs uw grootvader zou bedreigd en verzocht geweest zijn uw vader te laten stoppen met zijn werk. Wanneer u dan om meer details gevraagd wordt over deze bedreigingen aan uw grootvader, claimt u plots dat de job van uw grootvader niet iets was om hem voor te bedreigen en het zijn taak was te zorgen voor het welbehagen van het dorp. Opnieuw gevraagd waarom de taliban dan uw grootvader zou bedreigd hebben, antwoordt u vaag dat u niet weet of hij bedreigd werd of niet (CGVS, p. 18). Waarom u eerst stelt dat ook uw grootvader bedreigd werd omwille van de job van uw vader en u zich dan, wanneer gevraagd wordt naar meer informatie, tracht te verschonen door te stellen dat u hier verder niets over weet, is opnieuw zeer eigenaardig. Voorts heeft u geen enkel document dat het werk van uw vader voor NDS zou kunnen aantonen. De taliban zouden jullie huis verwoest hebben en al jullie bezittingen hebben meegenomen (CGVS, p. 16).

Over uw bewering dat uw grootvader de malik van het dorp was gedurende bijna dertig jaar en uw vader zijn assistent was, maakte u eerder bij DVZ trouwens helemaal geen melding. Gevraagd waarom u dit niet verklaarde bij DVZ, stelt u dat u deze vraag niet kreeg bij DVZ en het daarom niet vermeld had (CGVS, p. 11 en 14). Dat zowel uw grootvader als uw vader echter dergelijke belangrijke functies uitoefenden in uw dorp maar u hier met geen woord over rept bij DVZ, doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook over de wijze waarop jullie op de hoogte kwamen van het werk van uw vader bij de NDS stelt het CGVS zich vragen. Eerst beweert u dat na de dood van uw vader het hoofd van de NDS in het districtscentrum aan uw moeder zou gezegd hebben dat uw vader lid was van de NDS. Niet veel later wanneer u gevraagd wordt wie precies over het werk van uw vader aan uw moeder vertelde, claimt u plots dat de districtsgouverneur Muhib Khan en niet het hoofd van de NDS dit aan uw moeder zou gezegd hebben. Het hoofd van de NDS zou na de dood van uw vader beschoten geweest zijn en aan zijn arm gewond geraakt zijn (CGVS, p. 16). Meer informatie over dit hoofd van de NDS kan u overigens niet verschaffen. Gevraagd of u na uw vertrek uit Afghanistan nog uw moeder verzocht heeft om meer informatie over de NDS, blokt u de vraag af door te stellen wat u nog meer zou moeten weten en waarom u zelfs aan haar zou moeten vragen wie het hoofd van

de NDS was (CGVS, p. 13). Dat u zo weinig informatie kan geven over de wijze waarop uw moeder op de hoogte zou gekomen zijn van uw vader zijn werk, is eigenaardig."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zijn leeftijd vormt, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen afdoende verklaring voor zijn verregaande onwetendheid. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich omtrent het voorgaande ook vanuit België eenvoudigweg had kunnen informeren doorheen de contacten die hij nog onderhield met zijn moeder en verzoekers moeder daarbij blijkens de inhoud van verzoekers aanvullende nota in contact kon treden met de ex-collega's van verzoekers vader. Voor de hoger aangehaalde omissie, tegenstrijdigheid en inconsistentie in zijn verklaringen, biedt verzoekers leeftijd hoe dan ook geen dienstige verklaring.

De documenten die verzoeker neerlegt door middel van een aanvullende nota, aan de hand waarvan verzoeker de tewerkstelling van zijn vader alsnog aannemelijk tracht te maken, zijn geenszins van zulke aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake het profiel en het beroepsverleden van zijn vader kunnen herstellen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze documenten slechts worden neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan deze documenten aldus geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven betreffen zowel de neergelegde NDS-kaart als de gevangenis pas documenten die eenvoudigweg kunnen worden nagemaakt en gefabriceerd, die geen gegevens bevatten ter authenticatie en die in wezen door eenieder kunnen zijn aangemaakt. Dat deze stukken de kopieën zouden betreffen van authentieke, door de voormalige Afghaanse autoriteiten uitgereikte kaarten, kan verder hoegenaamd niet overtuigen. De tekstregels op de NDS-kaart zijn namelijk zowel schuin ten opzichte van elkaar als schuin ten opzichte van de kaart zelf afgedrukt. Aangaande de gevangenis pas dringt zich de vaststelling op dat de vlag op deze gevangenis pas gebreken vertoont en niet recht is afgedrukt. Ook de tekst op deze kaart is bovendien schuin afgedrukt ten opzichte van de kaart zelf. Daarenboven is deze tekst op de rechterzijde van deze kaart onvolledig op deze kaart opgenomen. Dat verzoeker zich ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming bedient van dermate dubieuze documenten, doet verder afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Bovendien legde verzoeker kennelijk ongeloofwaardige en frappant tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zowel het beweerde overlijden van zijn vader, zijn concrete asielrelaas als de beweerde verhuis van zijn familieleden van zijn regio van herkomst naar Balkh. In dit kader wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Voorts zijn uw verklaringen over de dood van uw vader allesbehalve overtuigend. Uw vader zou op (...)4/1393 (omgezet naar de Westerse kalender (...) juni 2014) vermoord zijn door de taliban omwille van zijn werk voor NDS. In het jaar 1393 (omgezet naar de Westerse kalender 2014) zouden de taliban in uw regio zijn gekomen en zouden ze dertig personen, waaronder uw vader, vermoord hebben. Ze zouden personen die voor de overheid werkten, hoofden en prominente leden van dorpen, leden van de lokale politie en het nationale leger hierbij vermoord hebben en ze zouden de controle van de dorpen zijn komen opeisen. Gevraagd naar namen van personen die de taliban zouden vermoord hebben, blijft u echter heel vaag en houdt u het op twee dorpschouwen van de buurdorpen Qala en Wokam, twee personen die voor het nationale leger werkzaam waren en daarnaast nog veel andere personen. Meer details gevraagd over deze twee dorpschouwen, tracht u de vraag af te blokken door te stellen dat er veel mensen van verschillende dorpen werden vermoord, u haalt hierbij opnieuw twee dorpen aan die niet in uw district liggen. Nogmaals gevraagd of u deze personen die vermoord werden bij naam kende, werpt u op dat als u ze al bij naam kende, u ze ondertussen weer vergeten bent. Op de vraag wie ze naast uw vader in uw dorp van prominente leden of dorpschouwen vermoord hadden, stelt u dat uw vader de enige was die vermoord zou zijn van uw dorp. Waarom de taliban dorpschouwen in verschillende dorpen zouden vermoorden maar in uw dorp enkel uw vader, die slechts de assistent van het dorpschouf was, zouden vermoorden en uw grootvader als dorpschouf met rust zouden laten, is niet duidelijk (CGVS, p. 10-11).

Uw vader zou vermoord geweest zijn door de taliban omwille van zijn werk voor NDS (CGVS, p. 17). Hoe de taliban op de hoogte zouden gekomen zijn over zijn werk, blijft een groot raadsel. U haalt aan dat de taliban meer dan duizend spionnen hebben in het dorp en uw vader publiekelijk werk deed voor de overheid (CGVS, p. 18). Dat de taliban over zijn werk zouden te weten zijn gekomen terwijl uw vader dit uitermate geheim zou gehouden hebben en niemand, zelfs niet uw moeder of grootvader, op de hoogte zouden geweest zijn van zijn werkzaamheden, is allesbehalve geloofwaardig. Of er bovendien van deze andere negentwintig personen die vermoord zouden geweest zijn nog geheime agenten voor NDS waren zoals uw vader, kan u ook niet zeggen (CGVS, p. 15).

Verder heeft u geen enkel document dat de dood van uw vader zou kunnen staven. De politiecommandant zou evenwel, toen de kist van uw vader naar jullie zou gebracht zijn, een document met de datum van zijn overlijden hebben bezorgd, maar dit stuk heeft u niet in uw bezit. De politie zou na zijn dood ook om de taskara van uw vader verzocht hebben en deze zou zich op het hoofdkwartier van de politie bevinden. Gevraagd of er dan een politierapport inzake de dood van uw vader is, stelt u dat u dit niet weet en de NDS geen documenten geeft die je zomaar kan raadplegen (CGVS, p. 17-18). Ofschoon uw vader geheim agent geweest zou zijn voor de NDS en dus werkzaam was voor de overheid en u naar het districtcentrum zou gegaan zijn om een tegemoetkoming voor zijn dood aan te vragen, heeft u vreemd genoeg geen enkel stuk dat zijn werk of zijn dood kan staven.

De datum waarop uw vader zou vermoord zijn stemt daarenboven niet overeen met uw beweringen over het tijdstip waarop u land zou verlaten hebben en u spreekt zichzelf hierover tegen. U stelt dat uw vader zou vermoord zijn op 3/4/1393, oftewel 24 juni 2014 (CGVS, p. 17). Ongeveer een week na de moord op uw vader zou u terug naar school zijn beginnen gaan. Vanaf dat moment zou u voor de eerste keer bedreigingen zijn beginnen krijgen van de taliban (CGVS, p. 20). In totaal zou u drie keer in persoon zijn bedreigd geweest zijn en één keer telefonische bedreigingen ontvangen hebben. Twee weken later zou uw familie naar de provincie Balkh verhuisd zijn en zou u het land verlaten hebben (CGVS, p. 5 en 21-22). Ook bij DVZ verklaarde u ongeveer twee weken na de tweede keer dat u bedreigd werd het land te zijn ontvlucht (Vragenlijst, punt 5). Echter wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wordt wanneer u Afghanistan ontvluchtte, beweert u dat u een jaar of langer na het incident nog in uw land bleef en dat u in de zomer van het jaar 2016 Afghanistan verliet (CGVS, p. 7 en 17). Ook dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ verklaarde dat uw familie pas ongeveer drie maanden vóór uw interview op DVZ van 28 juli 2021 zou gevlucht zijn naar Balkh en dus niet reeds twee weken na de dood van uw vader zoals u op het CGVS verklaarde (Vragenlijst, punt 17).

Tot slot kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met de taliban. Na de moord op uw vader zou u bedreigingen zijn beginnen krijgen van de taliban. U zou naar het districtscentrum gegaan zijn om de financiële tegemoetkoming na de dood van uw vader aan te vragen. De taliban echter zouden gedacht hebben dat u de plaats van uw vader als geheim agent voor de NDS zou ingenomen hebben en informatie zou doorspelen over het dorp aan het districtscentrum (CGVS, p. 7). Waar u bij DVZ aangaf twee keer te zijn bedreigd door de taliban, de eerste keer toen u onderweg was naar het districtscentrum Khanaqa en de tweede keer toen u onderweg was naar school, claimt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS drie keer in persoon te zijn bedreigd en één keer telefoonbedreigingen ontvangen te hebben (Vragenlijst, punt 5; CGVS, p. 22). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, tracht u zich te verschonen door te stellen dat mensen fouten maken en u toen een fout gemaakt zou hebben (CGVS, p. 22). Verder gevraagd of de taliban nog iets anders deden tegen u naast de bedreigingen, haalt u aan dat ze u ook straffen en meenamen naar een kamer, dat ze u straffen in de madrassa. Terwijl u deze financiële tegemoetkoming zou hebben aangevraagd in het districtscentrum, zou u door Q.N. (...) een eerste keer benaderd zijn in uw dorp en twee dagen door hem zijn vastgehouden in een kamer in de madrassa. Ze zouden u gestraft hebben door u te slagen (CGVS, p. 22-23). Over deze bestraffing en vasthouding in de madrassa rept u opnieuw met geen woord bij DVZ. Plots spreekt u ook nog over een bestraffing van de taliban in de madrassa vóór de periode van de moord op uw vader. U zou twee weken gedwongen in de madrassa moeten verblijven hebben en zou niet naar school zijn mogen gaan (CGVS, p. 22). Dat u overigens vanaf uw negen à tien jaar tot aan uw vertrek ook naar de madrassa zou zijn gegaan heeft u nergens bij DVZ vermeld (CGVS, p. 9)."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Inzake het vermeende overlijden van verzoekers vader, kan bovendien worden herhaald dat verzoeker, in strijd met dit beweerde overlijden, aangaf dat zijn vader zijn taskara, die werd uitgereikt in 2021, liet aanmaken in het districtscentrum.

De foto's die verzoeker neerlegde, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Vooreerst blijkt uit deze foto's niet dat de persoon zoals afgebeeld op deze foto's verzoekers vader zou betreffen en kan dit gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen niet zonder meer worden aangenomen. Verder dient te worden opgemerkt dat zulke foto's slechts een momentopname bevatten en eenvoudigweg in scène kunnen worden gezet en kunnen worden gemanipuleerd. Als dusdanig bieden deze foto's geenszins een garantie voor hetgeen hierop wordt afgebeeld. Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht opgemerkt dat zulke foto's "sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is".

Verzoeker legde verder manifest tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af aangaande het ogenblik waarop hij zijn regio en zijn land van herkomst zou hebben verlaten. In de fiche NBMV gaf hij aan dat zijn reis ongeveer 7 of 8 maanden in beslag had genomen. Bij de DVZ gaf verzoeker aan dat hij zijn land van herkomst ongeveer negen maanden eerder had verlaten (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.37). Bij het CGVS stelde verzoeker echter dat hij Afghanistan reeds zou hebben verlaten jaren eerder, in de zomer van 2016 (administratief dossier, npo, p.7). Dit klemt nog des te meer daar verzoeker vervolgens niet in staat bleek aan te geven hoe oud hij zou zijn geweest wanneer hij zijn land van herkomst verliet (*ibid.*, p.17).

Samenhangend met het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat verzoeker kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn verblijf en omstandigheden in Turkije. Bij de DVZ verklaarde hij dat hij slechts een maand in Turkije verbleef, en dit bij de smokkelaar in Istanbul (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.37). Bij het CGVS verklaarde hij echter dat hij ongeveer twee jaren in Turkije verbleef, en dit bij vrienden (administratief dossier, npo, p.3).

Verzoeker legde bovendien frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande de verblijfplaats van één van zijn jongere broers. In de fiche NBMV gaf hij aan dat deze broer nog in Bakawal was. Bij de DVZ verklaarde hij dat deze broer een drietal maanden eerder samen met de rest van zijn gezin was verhuisd naar Balkh (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.17). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij deze broer reeds toen hij in Turkije verbleef zou hebben geholpen om het land te verlaten en naar Turkije te reizen (administratief dossier, npo, p.5).

Daarenboven doen verzoekers houding, gedragingen en leugenachtige verklaringen na aankomst in Europa nog verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Bovendien blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier dat u eerder zowel in Roemenië als in Duitsland, respectievelijk op 4 december 2020 en 7 januari 2021, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (EURODAC Search Result, Brief van Dublin Unit Roemenië dd. 12/06/2021 en Brief van Dublin Unit Duitsland dd. 10/06/2021 in het administratief dossier). Evenwel gevraagd of u eerder in een ander land asiel aanvraag, stelt u enkel eerder in Duitsland asiel te hebben aangevraagd. Omdat u in de Dublinprocedure zat en de beslissing kreeg dat u zou worden teruggestuurd naar Roemenië, bent u echter gevlucht. U blijft volhouden nooit internationale bescherming te hebben aangevraagd in Roemenië maar er enkel vingerafdrukken te hebben afgegeven (Verklaring DVZ, punt 22; CGVS, p. 23-24). U heeft met andere woorden verschillende andere EU-landen doorkruist maar wilde enkel naar België komen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u zich aan de procedure onttrokken heeft in Roemenië en Duitsland en helemaal doorgereisd bent tot in België, is een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.”

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De benevens de reeds hoger besproken stukken en documenten door verzoeker neerlegde, bij zijn aanvullende nota gevoegde, stukken zijn geenszins van zulke aard dat deze een ander licht kunnen werpen op de hoger gedane vaststellingen. Deze stukken hebben immers betrekking op verzoekers tewerkstelling, houding en activiteiten bij een MMA-club in België en bevatten geen gegevens die afbreuk kunnen doen aan of een ander licht kunnen werpen op het voorgaande.

Verzoeker heeft blijkens hetgeen voorafgaat op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, leeftijd, recente herkomst en verblijfplaatsen, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is een verwijzing naar de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst (onder meer de situatie voor personen die hebben verbleven in en terugkeren vanuit het Westen en de algehele (veiligheids-)situatie) verder niet dienstig en kan er met een verwijzing naar deze algemene situatie geenszins worden volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

4.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, leeftijd, recente herkomst en verblijfplaatsen, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, leeftijd, recente herkomst, verblijfplaatsen en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële familiale netwerk, profiel, levensloop, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

4.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT